

Vaag gjenvalgt som styreleder i Nortura

Trine Hasvang Vaag går nå inn i sitt femte år som styreleder for Nortura. Vaag ble gjenvalgt på Norturas årsmøte 18. juni. Hun driver med mjølk- og kjøttproduksjon i Snåsa. Jan Erik Fløtre fra Byrkjelo ble valgt til ny nestleder. Fløtre driver med mjølk, ammeku og kjøttproduksjon på innkjøpt kalv. Nye inn i styret er mjølkeprodusent Bente Borgen fra Sør-Fron og kjøttprodusent Tronn Olaf Flittie fra Lesja.

De eiervalgte i styret i Nortura består av:

Trine Hasvang Vaag, Snåsa – styreleder (gjenvalgt)
Jan Erik Fløtre, Byrkjelo – nestleder (ny som nestleder)
Merethe Sund, Sømna (gjenvalgt)
Tone Steinsland, Bryne (gjenvalgt)
Bente Borgen, Sør-Fron (ny)
Tronn Olaf Flittie, Lesja (ny)
Olav Håkon Ulfsnes, Aure (ikke på valg)
Ole Reino Tala, Sem (ikke på valg)
Hans Amund Braastad, Fåvang (ikke på valg)

DEBATT

Om makt

Kua spiser gress og melkes to ganger om dagen. Hver dag. Hele uka. Og året.

Det tror jeg selv barna mine vet. Ja, kanskje ikke det med morgen og kveld, når jeg tenker meg om. Men uansett.

Når kua har spist gresset kommer melken ut - gjerne i strie strømmer. Melk er et resultat av en ganske lang og sammensatt biologisk prosess. Som biologiske prosesser gjerne er. En prosess som starter og slutter med binding av karbon forøvrig.

Det er det flere som vet. De som kjøper inn varer til dagligvarekjedene for eksempel. De vet godt at kua ikke er en maskin man kan skru av og på. Eller andre hastigheten på. I nevneverdig grad. De vet også at kua vokser. Og blir til kjøtt. Og at potetene blir høstet når naturen bestemmer seg for at de er modne.

Så når bøndene skal forhandle priser og leveringsbetingelser med dagligvarekjedene er det ikke som når to ganske likeverdige forretningspartnere skal forhandle om et hvilket som helst annet industriprodukt. Håndsåpe eller stearinlys for den sakens skyld. Der leverandøren kan velge å stoppe produksjonen sin hvis man

ikke blir enig om riktig pris. Ellers skal de gjøre? De har ikke andre steder eller markeder der de kan finne avsetning for produktene sine annet enn gjennom de tre kjedene som kontrollerer 99% av salget til oss forbrukere.

Dagligvarekjedene vet at

bøndene må få avsetning på melken og kjøttet sitt. Også for potetene, agurkene og tomatene naturligvis. Og det vet bøndene også. Melken må ut - heller før enn senere og kjøttet og grønnsakene er best og mest verdifulle når de er ferske. Sånn er det bare.

Men dette bryr dagligvarekjedene seg fint lite om. Egentlig. De sier til bøndene at hvis de ikke selger til den prisen dagligvarekjedene vil betale, blir produktene erstattet med importerte produkter. Gjerne sammensatte produkter. Og gjerne i morgen.

Og hva kan bøndene svare med? Som har bygget opp en viss produksjonskapasitet med mål om å dekke et forventet behov hos norske forbrukere.

Jo, de blir nødt til å akseptere prisen kjedene vil betale. Hva

ellers skal de gjøre? De har ikke andre steder eller markeder der de kan finne avsetning for produktene sine annet enn gjennom de tre kjedene som kontrollerer 99% av salget til oss forbrukere.

Og det går ikke an å lage ost eller rifla pommes frites av alt heller. Det sier seg selv.

Det hele er faktisk ikke helt fair. For hvilken makt har bøndene i slike forhandlinger? Egentlig. Når motparten vet at melken kommer 2 ganger om dagen. Gjerne i strie strømmer. Og de kan si til norske bønder at dette ikke er deres problem. Så lenge alt kan importeres.

Og da hjelper det fint lite at norske bønder har inngått en avtale med staten om de teoretiske inntektsmulighetene sine. Det preller av som vann på gåsa når kjedene har bestemt seg for hvor mye de ønsker å betale.

Et helt vanlig brød i en norsk «lavpris»-butikk koster 40 kroner. Omtrent. Bondens andel av disse 40 er 2. Kroner, altså. Ja, om så bonden hadde gitt

bort kornet sitt gratis, ville brødet fortsatt kostet 40 kroner.

Er dette riktig? Gavner det oss som nasjon at norske bønder ikke får en anstendig pris for produktene sine? En pris det er mulig å leve av. Slik at de kan fortsette å produsere det aller viktigste vi mennesker trenger, nemlig mat!

2-3 norske jordbrukere slutter nemlig å bruke norsk jord - hver dag! Og de få gjenværende må løpe fortere og fortere for å imøtekomme kjedenes krav om lavere innkjøpspriser.

Det er ikke bra. For å si det veldig forsiktig. Det gjør landet vårt fattigere - på alle måter.

Og jeg synes kjedene misbruker den makten de så inderlig godt vet at de har. Når de kontrollerer 99% av oss.

Vi som trenger melk, kjøtt og grønnsaker. Hver dag. Gjerne flere ganger om dagen. Hele året.

Og kjedene gjør ikke Norge billigere. Det tar den prisen de kan. De gjør Norge fattigere. Hver dag. Hele uka. Og året.

Og det aller verste er at mange av politikerne våre sitter og ser på dette. Uten å løfte én finger. Hver dag. Hele uka. Og året.

De skylder på handelsavtaler. Før de stormer av gårde for å inngå nye.

ANDERS NORDSTAD,
GENERALSEKRETÆR NBS
OG SPALTIST

Årets nyhet fra Dia-Job AS er de elektriske kompaktlasterene fra Kovaco.

Det er maskiner av høy kvalitet med en meget god batterikapasitet, 8 timer. Ønsker du å arbeide miljøvennlig uten å forurense ditt arbeidsmiljø er dette løsningen.

Maskinene fungerer like godt inne som ute. Perfekt for de fleste typer arbeider i fjøs, stall, hønsehus etc. For deg som setter dyrevelferden i høysetet er dette ditt beste valg.

Effektiv, smidig, sterk med god laste-kapasitet gjør dette til årets nyhet.

Kontakt oss på
telefon 62440166, mail: post@dia-job.no
for en Kovaco prat.

ELISE 900

MINI Z